

1991 சனவரி 24]

10-50 மணி

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, விவசாயிகள்--மின் கட்டணத்தைக் கட்டாத விவசாயிகளுடைய பம்பு செட்டுகளின் மின்னணைப்பு துண்டிக்கப்பட்டு விடுகிறது. அதன் பிறகு மின் கம்பிகள், கம்பங்கள் எல்லாவற்றையும் கூட அகற்றி விடுவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை தமிழகத்திலே இருந்தது.

1—4—1979 வரையில் இப்படி மின்னணைப்பு துண்டிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுடைய எண்ணிக்கை சுமார் 36,500. மீண்டும் கலைஞருடைய ஆட்சி தமிழகத்திலே அமைந்த பிறகு ஒரு முடிவெடுத்து, அவர்கள் பாக்கியிருக்கிற தொகையைக் கட்டிவிட்டால் அவர்களுக்கு மின்னணைப்பு கொடுத்து விடலாம், ஏனென்றால், துண்டித்து கம்பங்களை அகற்றி விட்டால் அவர்களுக்கு மறுபடியும் சீனியாரிட்டி வராமல் போய்விடும். எனவே, அந்த சீனியாரிட்டியிலிருந்து அவர்களைக் காப்பதற்காக ஒரு வழிவகை செய்து 31-3-1990 முடிய—அந்த 31—3—1990-க்குள் தங்கள் பாக்கிகளைக் கட்டிவிட்டால் அவர்களுக்கு மின்னணைப்பு தரப்படும் என்ற செய்தியைக் கலைஞர் அரசு அறிவித்தது. அதன்படி 10,328 பேர்கள் கட்டினார்கள். இருந்தாலும் பலர் கட்டவில்லை.

மீண்டும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருவேங்கடம் சொன்னதைப்போல, அவர்களுக்குக் கால நீட்டிப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை தொடர் கூட்டத்தில் மின் இலாக்காவின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்தின் பொழுது அறிவித்தேன். 30-9-1990-க்குள் அவர்கள் தங்கள் பாக்கிகளைக் கட்டிவிட்டால், உடனடியாக மின்னணைப்பு தரப்படும் என்று அறிவித்தேன். அதன் அடிப்படையில் 2,233 பேர்கள்தான் கட்டினார்கள். மீதி இருப்பவர்கள் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படக் கூட இல்லை. காரணம் மின் கட்டணத்தைக் கட்ட வேண்டுமே என்கிற நிலைமை இருந்தது.

மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் விவசாயிகளுக்குப் பம்பு செட்டுக்கு இலவச மின்சாரத்தை அறிவித்த காரணத்தால், எப்படியும் இந்த ஓரிஜினலைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதில் இப்பொழுது பல விவசாயிகள் முன் வந்திருக்கிறார்கள். அரசுக்கு ஏராளமான மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருவேங்கடம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். எனவே அரசு ஆய்ந்து, மீண்டும் அவர்களுக்குக் கால நீட்டிப்புத் தரலாமா என்பதை மாண்புமிகு முதல்வரவர்களோடு நான் கலந்து பேசினேன். முதல்வர் அவர்களும், அவர்கள் மீதி எவ்வளவு பேர்கள் இருப்பார்கள் என்று கேட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட மீதி 24,000 பேர்கள் இப்படிப்பட்ட விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தேன். எனவே, மீண்டும் ஒரு தவணை அவர்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1991 சனவரி 24]

களுக்குத் தரலாம் என்று முதல்வரவர்கள் எனக்கு அறிவித்ததன் அடிப்படையில் 30-6-1991 வரையில் அந்தக் கால நீட்டிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்தக் கால நீட்டிப்பை விவசாயிகள் பயன்படுத்திக்கொண்டு, உடனடியாக அந்த நிலுவைத் தொகையை, பாக்கியைக் கட்டி விட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு மேற்கொண்டும் கால நீட்டிப்பு தர முடியாத நிலைமை. எனவே, இந்தக் காலத் திற்குள் 30-6-1991-க்குள் அவர்கள் தங்கள் பாக்கியைக் கட்டிவிட்டு, மின்னணைப்பைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

10-55 மணி.

(இ) பி. அண்ட் சி. ஆலையை மூடிவிடுவதாக நிர்வாகம் அறிவித்துள்ளதால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்பு குறித்து.

*திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரிலே 8,000 தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய, பி. அண்ட் சி. (பின்னி) ஆலை மூடல் பிரச்சின்னையைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மற்றும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் ஆகியோருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் விழைகிறேன். கடந்த காலங்களில் மூன்று முறை மூடித் திறக்கப்பட்ட ஆலை இது. 15 ஆயிரம் உழைப்பாளர்களாக இருந்து, இப்போது சுருங்கி, சுருங்கி 8 ஆயிரம் என்று வந்திருக்கக்கூடிய நிலையிலே, இதை மூடிவிடுவது என்கிற அறிவிப்பை நிர்வாகம் செய்திருக்கிறது. தொழிற் சங்கங்கள் சார்பிலே இந்த ஆலையை சீராக நடத்துவதற்கு எந்த அளவுக்கு ஒத்துழைப்புத் தர முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு ஒத்துழைப்புத் தருகிறோம் என்று நாங்கள் எல்லாம் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திய நேரத்திலே சொல்லியும், இப்போதைய நிர்வாகம் இதனை மூடுவேன் என்று அறிவித்திருக்கிறது.

இதனுடைய உயிர்நாடியாக இருக்கக்கூடிய 'ப்ராஸனிங் யூனிட்' என்ற பகுதியை புவனகிரிக்கு எடுத்துச் செல்வோம் என்று பிடிவாதம் பிடித்து, அதை ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் நாங்கள் ஆலையை மூடுவோம் என்று அறிவித்து, அதற்கான சட்ட அறிவிப்புகளை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே, இந்த ஆலை மூடப்பட்ட நேரத்திலே, இன்றைய தமிழக முதலமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய கலைஞர் அவர்கள், தன்னுடைய கடிதத்தில், "மூடப்படுவது ஆலையல்ல; ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வெட்டப்படும் சவக்குழி" என்று எழுதி, இந்த ஆலையை மூடக்கூடாது என்ற அவசியத்தை உணர்ந்திருக்கிற தன்மையை வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். புவனகிரிக்கு இதனுடைய 'ப்ராசனிங் டிபார்ட்மெண்ட்' எடுத்துச் செல்லப்படுமேயானால், இங்கே இருக்கிற மில்கள் மூடப்பட்டு (மணியடிக்கப் பெற்றது)..... ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன்.

1991 சனவரி 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள் ; “Special mention” என்பது “Zero Hour” . . .

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : இங்கே இருக்கக்கூடிய மில் பகுதிகள் மூடப்பட்டு, இவை ஒரு ‘ரியல் எஸ்டேட்’ வியாபாரமாகவே ஆகிவிடும். அதற்கான அனுமதியைக்கூட அவர்கள் ‘போர்டி’லே பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த ‘டிபார்ட்மென்ட்டை’ அங்கே எடுத்துச் செல்வதன் காரணமாக புவனகிரியிலே நிலத்தடி நீருக்கும் பாதிப்பு ஏற்படும் என்கிற அடிப்படையிலே, இந்த நிபந்தனைகளைக் கைவிட்டு, 117 ஆண்டுகளாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய பின்னி ஆலையை தொடர்ந்து இயக்குவதற்கு, அந்த நிர்வாகம் கறுக்குமேயானால் இந்த அரசு மத்திய அரசினுடைய உதவியோடு அதை ஏற்று நடத்துவதற்கு, உடனடியாக ஒரு தனி அதிகாரியை நியமிப்பதற்கு முன்வர வேண்டும் ; இந்த ஆலையினுடைய 8 ஆயிரம் தொழிலாளர்களினுடைய குடும்பங்களைப் பாதுகாக்கிற நல்ல பணியினை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுக்கும் வேண்டுகோளாக வைத்து, நல்ல பதிவை எதிர்பார்த்து அமர்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்கந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பின்னி ஆலையானது, சென்னை நகரத்திற்கு மட்டுமல்ல ; இந்திய நாட்டிற்கே ஒரு பெருமை சேர்க்கின்ற முதன்மையான, பழமையான ஆலையாக செயல்பட்டுக் கொண்டு வந்தது. அந்த ஆலையை, நிர்வாகத்திலே வந்திருக்கிற பல்வேறு நபர்கள், தங்களுடைய சொந்த இலாபத்திற்காக, அதன் பல்வேறு வருமானங்களை யெல்லாம் திருப்பி விடுவதன் காரணமாக, இன்றைக்கு நசிந்து, அதை கட்டாயமாக மூடுகின்ற அளவுக்கு அவர்கள் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

இன்றைக்கு அவர்கள் அந்த ஆலையை மூடுவதற்குச் சொல்கிற ஒரு காரணத்தை எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்திலே, புவனகிரியில் எங்களுக்கு தண்ணீர் மிக தாராளமாகக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது ; சென்னையில் தண்ணீர் சீரானபடி கிடைக்காத காரணத்தினாலும், நிலக்கரியானது சீரானபடி கிடைக்காத காரணத்தினாலும், அதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். புவனகிரியை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இன்றைக்கு அங்கு தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் 266 ஏக்கர் நிலமானது சென்னையிலே இருக்கிறது. அதற்கு ஈடாக 266 ஏக்கர் நிலத்தை புவனகிரியில் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். புவனகிரியிலுள்ள நிலத்தின் மதிப்பு எவ்வளவு, சென்னையிலுள்ள நிலத்தின் மதிப்பு எவ்வளவு என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியது

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1991-சனவரி 24]

இல்லை. அந்த அளவுக்கு வித்தியாசத்தை அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த இலாபத்திற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற காரணத்திற்காகவும், இதேபோன்று அவர்கள் பல்வேறு ஆலைகளையெல்லாம், பல்வேறு நிறுவனங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு நடத்துகிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கும்போது,—‘ஸ்பென்ஸரை’ யும் எடுத்துக் கொண்டார்கள்; சுதேசமித்திரனையும் எடுத்துக் கொண்டார்கள்; அவையெல்லாம் ‘காம்ப்ளெக்ஸ்’-ஆக மாறி, கட்டிடங்களாக வியாபாரமாகத்தான் மாறி இருக்கிறதே ஒழிய, அதற்கான நல்ல நோக்கங்கள் நிறைவேற்றவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது—பின்னியை இன்றைக்கு மூடுவதாகச் சொல்வது கூட, ‘காம்ப்ளெக்ஸ்’-ஆக வியாபாரத்திற்காக செய்கிறார்களேயொழிய, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு என்று அந்த ஆலையை நடத்த வேண்டும் என்ற முறையிலே அவர்கள் செய்யவில்லை என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே பல்வேறு சலுகைகளை வழங்கி, அந்தச் சலுகைகளையெல்லாம் பெற்றும் கூட, அவர்கள் அந்த ஆலையை நடத்த முன்வராத காரணத்தினால், அரசே அதை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே.என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வரதராசன் அவர்களும், திரு. உகம்சந்த் அவர்களும் சென்னையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற பின்னி ஆலையைப் பற்றி இங்கு அமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி தர வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். பின்னி ஆலையைப் பொறுத்த வரை, அவர்கள் அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது; அதற்குத் தேவையான தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை; அதேபோல், நிலக்கரி வேண்டுமென்றால் நிலக்கரிக்கு முதல் முன்னுரிமையை மின்சார வாரியத்திற்குத் தருகிறார்கள்; எங்களுக்கு நிலக்கரி கிடைக்கவில்லை என்ற இந்த இரண்டும் இருக்கிற காரணத்தினால், தமிழ்நாட்டில் உள்ள அத்தனை ஆலைகளும் இலாபத்தில் இயங்கும்போது நாங்கள் தொடர்ந்து நடத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்களுக்கு இங்கிருந்து மாற்றி புனவகிரிக்குக் கொண்டு சென்றால், அங்கு தண்ணீரும் அதிகமாகக் கிடைக்கும்; அதே நேரத்தில் நிலக்கரிக்குப் பதிலாக, அங்கு கிடைக்கக்கூடிய எரி வாயுவைப் பயன்படுத்தி நல்லமுறையில் இலாபத்திலே இயக்கலாம் என்ற ஒரு கோரிக்கையை அரசுக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்களும் இங்கிருந்து இந்த ஆலையை மாற்றக்கூடாது; இது இங்கேயே இருக்க வேண்டும்; மற்றப் பிரச்சினை எதுவாக இருந்தாலும், அதைப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற அளவிலே அவர்களும் இதை அரசுக்கு மனுவாகத் தந்திருக்கிறார்கள்.

1991 சனவரி 24] [திரு. கே. என். நேரு]

இரண்டு பேர்களுடைய மனுக்களையும், தொழிலாளர் துறையின் இணை ஆணையர் இரண்டு மூன்று தினங்களாகத் தனித்தனியாக ஹியரிங் வைத்து அழைத்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் முடிவை அரசுக்கு இன்னும் அவர்கள் அறிவிக்கவில்லை. தொழிலாளர் துறையினுடைய ஆணையர் அவர்கள் என்ன முடிவு எடுத்து அறிவிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து அரசு தொழிலாளர்களுக்கு என்ன நன்மை செய்ய முடியும் என்பதைத் தான் இந்த அரசு கவனத்தில்கொண்டு இருக்குமே தவிர மற்ற எவருக்கும் ஆதரவாக இருக்காது. நிச்சயமாகத் தொழிலாளர் பக்கம்தான் இருக்கும். மேலும் ஏன் அவர்கள் இதை இங்கே இருந்து மாற்றுகிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு காரணம் சொல்கிறார்கள். தண்ணீர் தேவை என்றாலும் கூட அதற்கு நாங்கள் ஏற்பாடு செய்து தருகிறோம். மற்ற எல்லா வசதிகளையும் அரசின் சார்பாகச் செய்து தருகிறோம் என்று சொன்ன போது கூட நாங்கள் இந்த ஆலையை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்காக ஐ.டி.பி.ஐ. மூலம் 60 கோடி ரூபாய் கடன் கேட்டு இருக்கிறோம். இந்த ஓட்டத்திலேயே தொடர்ந்து நடத்தினால் அவர்கள் கடன் தர மறுக்கிறார்கள். எனவே எங்களுக்கு இந்த ஆலையை மூடுவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இணை ஆணையர் அவர்கள் விசாரித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதன் முடிவு தெரிந்ததற்குப் பிறகு நிச்சயமாக அரசு நல்ல முடிவை எடுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(ஈ) திண்டுக்கல்லில் ஒரு பட்டாசுக் கடையில் ஏற்பட்ட விபத்தினால் இறந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து.

திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்று தீபாவளித் திருநாள் அன்று திண்டுக்கல் நகரத்தில் 20 உயிர்கள் முச்சுத் திணறி இறந்து போனார்கள் என்ற சோகச் செய்தியை இந்த மாமன்றம் நன்றாக அறியும். அந்தப் பட்டாசுக் கடைக்கு எவ்வாறு அனுமதி வழங்கினார்கள் அதிகாரிகள் என்பது ஒரு ரகசியமாக இருக்கிறது. இரண்டு பெட்ரோல் பங்கு களுக்கு நடுவில் 50 அடிக்கு உட்பட்ட பகுதியில் இந்தப் பட்டாசுக் கடைக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. தீயணைக்கும் படையினர், காவல் துறையினர் இதற்கு எவ்வாறு என்.ஓ.சி. கொடுத்தார்கள் என்பது புரியவில்லை. தீயணைக்கும் படையினர் அந்தச் சமயத்தில் ஸ்தலத்தில் இருந்திருந்தால் அந்த இயந்திரங்கள் வேலை செய்திருந்தால் உடனடியாகத் தீயை அணைத்திருக்கலாம்; 20 உயிர்களைக் காப்பாற்றி இருக்கலாம். 20 பேர் பட்டாசுக் கடைக்

[திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன்] [1991, சனவரி 24]

குப் பக்கத்திலே இருந்த ஒரு கடையில் தங்கி இருந்தார்கள். இந்த நெருப்பில் இருந்து தப்பிக்க அவர்கள் ஒண்டியபோது மூச்சுத் திணறி இறந்துவிட்டார்கள். எனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை விசாரித்து, அந்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, இறந்தவர் குடும்பத்தினருக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னிடத்தில் வந்து இப்படி உயிரிழந்தவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்கப் போகிறேன். அதற்கு விளக்கம் அளித்தால் போதும் என்று என்னிடத்தில் சொன்னார்கள். நானும் அதைத்தான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் போல் பல குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்துக் கூறி, அவைகளுக்கெல்லாம் விவரங்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதை ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாகக் கொடுத்திருந்தால்தான் நான் அதைப்பற்றிய விவரங்களை அறிந்து பதில் சொல்லியிருக்க முடியும். ஆனால் திடீரென்று பல குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லும் போது எந்த அதிகாரிகள் அதற்கு உடன்பட்டிருந்தார்கள், உள்ளபடியே இவை குற்றங்கள்தானா, அல்லவா என்பதை எல்லாம் ஆராய நேரம் இல்லை. இருந்தாலும் உயிரிழந்தவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு நிதியளிப்பதைப் பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோடு கலந்து பேசி ஆவன செய்யப்படும்.

3. கவன ஈர்ப்பு

மதுரை மற்றும் திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டங்களில் இரசாயன உரங்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நியாய விலையில் கிடைக்கச் செய்யவேண்டியதன் அவசியம் குறித்து.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 'மதுரை மற்றும் திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டங்களில், யூரியா, அம்மோனியா மற்றும் சல்பேட் போன்ற உரங்கள் கிடைக்காமையால் அவைகளைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நியாய விலையில் அளிக்க வேண்டிய அவசியம், குறித்த அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு உணவு மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க் கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

1991, சனவரி 24] [திரு. பொன். முத்திராமலிங்கம்]

அறிக்கை.

மதுரை மற்றும் திண்டுக்கல் காயிதேமில்லத் மாவட்டங்களில் உள்ள தொடக்கக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையம் மதுரையிலுள்ள மண்டல அலுவலகம் மூலம் இரசாயன உரம் விநியோகம் செய்கிறது. இதில் பெரும் பகுதி பயிர்க்கடனில் பொருட்பகுதிக்கு வழங்கப்படுகிறது. இம்மாவட்டங்களில் கடந்த ஆண்டும் நடப்பு ஆண்டிலும் ரபி பருவத்தில் அக்டோபர் முதல் நாள்து தேதி வரை உர விநியோகம் செய்த அளவு பின்வருமாறு :—

1989			
அக்டோபர் சென்ற ஆண்டு ரபி			
முதல் பருவம்.			
டிசம்பர்			
வரை.			
ஜனவரி மொத்தம்.			
1990.			
(1)	(2)	(3)	(4)
(மெட்ரிக் டன்)			
மதுரை மாவட்டம்	6,743	686	7,429
திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத்	2,085	205	2,290
மாவட்டம்.			
மொத்தம்	9,628	891	9,719
நடப்பு ரபி பருவம்.			
1990			
அக்டோபர் ஜனவரி மொத்தம்.			
1991.			
முதல்			
டிசம்பர்			
வரை.			
(1)	(5)	(6)	(7)
(மெட்ரிக் டன்)			
மதுரை மாவட்டம்	15,091	4,324	19,415
திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத்	3,768	2,452	6,220
மாவட்டம்.			
மொத்தம்	19,659	6,776	25,635

[திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்] [1991, சனவரி 24]

சென்ற ஆண்டு நடப்பு பருவத்தில் நாளது தேதிவரை 9,719 மெட்ரிக் டன் மட்டும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நடப்பு ஆண்டில் அதைவிட கூடுதலாக 25,635 மெட்ரிக் டன் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதில் யூரியா மட்டும் சென்ற ஆண்டு டிசம்பர் வரை 3,300 மெட்ரிக் டன் விநியோகம் செய்யப் பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு அதைவிட அதிகமாக 8,058 மெட்ரிக் டன் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளது.

மதுரை மற்றும் திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டங்களில் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்குப்பட்டு இரசாயன உரம் விற்பனை செய்யப் படுகிறது. தனியார் கடைகளில் கூடுதல் விலைக்கு விற்பதை கட்டுப்படுத்த கூட்டுறவு அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கிடையாது.

மேலும் தற்பொழுது இம்மாவட்டங்களில் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் விநியோகத்திற்காக 1,811 டன் யூரியா உட்பட 4,376 டன் இரசாயன உரங்கள் இருப்பு உள்ளன. ஆனால் தொடக்கக் கூட்டுறவு வங்கிகளிடமிருந்து 440 டன் யூரியா உட்பட 830 டன்களுக்கு மட்டுமே உரத் தேவைப்பட்டியல் பெறப்பட்டுள்ளது. இதற்கு கைவசமுள்ள இருப்பே போதுமானதாகும்.

மேலும் உற்பத்தியாளர்களுக்கு 7,200 டன் உரங்களுக்கு ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடமிருந்து மேலும் வரக்கூடிய தேவைப்பட்டியல்களுக்கும் உரம் வழங்க இணையம் தயார் நிலையில் உள்ளது.

தமிழ்நாட்டுக்கு அமோனியம் சல்பேட் விநியோகம் செய்ய மத்திய அரசு பாக்ட் மற்றும் செயில் (Steel Authority of India) ஆகிய இரண்டு நிறுவனங்களை நியமித்துள்ளது. இணையம் அமோனியம் சல்பேட் வாங்க 15,790 மெட்ரிக் டன்களுக்கு ஆர்டர் கொடுத்துள்ளது. ஆனால் இயந்திர கோளாறு மற்றும் உற்பத்தித் தடை ஆகிய காரணங்களினால் சப்ளை செய்ய முடியவில்லை. இந்த நிறுவனங்கள் சப்ளை செய்யத் தொடங்கியதும், இந்த உரத்தைப் பெற்று கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கை ஒன்று இங்கே இருக்கிறது. அந்த விவர அறிக்கையில் இன்றைய நிலவரத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஜனவரி மாதம் முடியப் போகிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு உரம் தேவையான காலம் என்பது குறிப்பாக அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில்தான். அந்தக் காலங்களில் நான் சொல்லியிருக்கக்கூடிய மாவட்டங்களான திண்டுக்கல், காயிதேமில்லத், மதுரை, கன்னியாகுமரி

1991, சனவரி 24]

[திரு. என். பழனிவேல்]

போன்றவற்றில் உரங்கள் குறிப்பாக யூரியா போன்றவை கிடைக்காமல் விவசாயிகள் வெளியே அதிக விலை கொடுத்து வாங்கினார்கள் என்பது என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்தது. அரசின் கவனத்திற்கும் வந்திருக்கும். ஆனால் இங்கே தனியார் கடைகளில்தான் உரங்கள் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன, கூட்டுறவுக் கடைகளில் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கக் கடைகளில் அதிக விலைக்கு விற்பதாக நான் சொல்லவில்லை. தனியார் கடைகளில்தான் விற்கிறார்கள். அப்படி தனியார் கடைகளில் ஒரு மூட்டை 20 ரூபாய் அதிகம் கொடுத்து விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய அவல நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அந்த ரசாயன உரங்களை கூட்டுறவுச் சங்கக் கடைகளிலே தேவைப்படுகின்ற அளவுக்கு அந்தந்த காலங்களில், அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் கொடுத்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். இன்றைக்கு விவசாயிகள் பெரும்பாலும் ரசாயன உரத்தை நம்பித்தான் அவர்களுடைய விவசாயத்தைச் செய்ய வேண்டி இருக்கின்ற காரணத்தினால் அதற்கு அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

11-05 மணி

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வடகிழக்குப் பருவக் காற்றின் பயனாக திடீரென்று மழை பெய்துவிட்டதால் நாம் உடனடியாக விவசாய உரங்களை விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்வதில் கொஞ்சம் தடை ஏற்பட்டது என்பது உண்மைதான். உடனடியாக நானே அந்த உர உற்பத்தியாளர்களை அழைத்து, அவர்களிடம் இந்த உரம் உடனடியாக வழங்கப்பட வேண்டும். தனி நபர்களுக்கு வழங்குவதைவிட இங்கே டேன்பெட் நிறுவனத்திற்கு முன் உரிமை கொடுத்து வழங்கவேண்டும் என்று நான்கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் உடனடியாக அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டு உரத்தை டேன்பெட் நிறுவனத்திற்கு வழங்கினார்கள். கூட்டுறவுத் துறையின் சார்பாக டேன்பெட் மூலம் வழங்கப்படுகின்ற கடனில், அந்தப் பகுதிக்கு மட்டும் தான் அந்தத் துறையின் மூலம் உரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அந்தக் கால தாமதத்தைப் பற்றி உர உற்பத்தியாளர்களிடம் கலந்து பேசி சரி செய்த பின்னாலே இந்த நடப்பாண்டில் 25,635 மெட்ரிக் டன் உரம் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்றும் நம்மிடம் பதுரை, இராமநாதபுரம், காயிதே மில்லத் மாவட்டங்களில் உரம் கையிருப்பு இருக்கிறது. மேலும் அம்மோனியம் சல்பேட் 15,290 மெட்ரிக் டன் ஆர்டர் கொடுத்துள்ளோம். அதையும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டுள்ளோம். இப்போதைய நிலை நமக்கு யூரியா கையிருப்பு இருக்கின்ற காரணத்தினாலே விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான சங்கடமும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்

[திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்] [1991, சனவரி 24]

எடுத்துச் சொன்ன குறைபாடுகள் கடந்த காலத்தில் இருந்திருந்தாலும்கூட எதிர்காலத்தில் சரி செய்யப்படும் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல பதிலை இங்கே சொல்லி இருக்கின்றார்கள். இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டில் அம்மோனியம் சல்பேட் விநியோகிக்கக் கூடிய அந்த உரிமையை மத்திய அரசு இரண்டு நிறுவனங்களுக்குக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். பாக்ட் மற்றும் செயில் நிறுவனங்களுக்கு கொடுத்திருப்பதாகவும், தற்போது அவர்கள் உற்பத்தியில் தயக்கம் ஏற்பட்டு அவர்களுடைய இயந்திரங்கள் கோளாறாக தடையில் இருப்பதாக இங்கே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதனாலே அவர்கள் கேட்டிருக்கக் கூடிய 15,290 மெட்ரிக் டன் உரத்தைப் பெறுவதற்குக்கூட காலதாமதம் ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே அவைகளை துரிதமாகப் பெற்றுத் தருவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்றும் எதிர்காலத்தில் முழு முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டு, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு நிச்சயமாக முயற்சி மேற்கொள்ளும்.

4. அறிக்கைகள் அளித்தல்.

(அ) பொதுக் கணக்குக் குழு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சார்பில் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் அறிக்கையை அவைக்கு அளிப்பார்கள்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1990—91 ஆம் ஆண்டிற்கான பொதுக் கணக்குக் குழுவின் ஐம்பத்தொன்றாவது முதல் ஐம்பத்தொன்பதாவது வரையிலான (ஒன்பதாவது சட்டமன்றப் பேரவை) அறிக்கைகளை இப்பேரவைக்கு தலைவர் அவர்களின் சார்பாக அளிக்கிறேன்.

போதிய அவகாசம் இன்மையால் அச்சிடப்பட்ட பிரதிகளுக்குப் பதிலாக படியெடுத்த பிரதிகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆதலால் இவ்வறிக்கைகளின் பிரதிகள் சட்டமன்ற நூலகத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் பார்வைக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளன. அச்சிடப்பட்ட பிரதிகள் கிடைத்தவுடன் அவை பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு தனியாக அனுப்பி வைக்கப்படும்.

1991, சனவரி 24]

(ஆ) பொது நிறுவனங்கள் குழு.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1990—91 ஆம் ஆண்டிற்கான பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் ஜம்பத்தைத் தாவது மற்றும் ஜம்பத்தி ஆறாவது (ஒன்பதாவது பேரவை) அறிக்கைகளை பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

5. அறிவிப்புகள்.

• (அ) கூடுதல் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள், 1990—91

(ஆ. இ.)

• மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 1990—91 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் பேரவையில் முன்மொழிந்துள்ளது குறித்து ஆளுநர் அவர்களிடம் இருந்து கீழ்க்கண்ட செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது :

MESSAGE.

“In pursuance of Article 203, clause 3, of the Constitution of India, I, Surjit Singh Barnala, Governor of Tamil Nadu, hereby give my recommendation to the moving, in the Tamil Nadu Legislative Assembly, of the Demands for further Grants for the year of 1990-91”

6. இரண்டாம் துணை நிதிநிலை அறிக்கை, 1990—91 பொது விவாதமும் அவ்வாண்டின் கூடுதல் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பும்.

திரு. எஸ். கணேசன் (முதலமைச்சரின் ஆட்சி மன்றச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1990—91 ஆம் ஆண்டிற்கான கூடுதல் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய 22—1—1991 தேதியிடப் பெற்ற அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள துணை மானியக் கோரிக்கைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் எதிரே கூறப்பெற்றுள்ள பொகைக்கு மேற்படாத தொகைகள் 1990—91 ஆம் ஆண்டிற்கான கூடுதல் செலவிற்காக அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ”

11-10 மணி

கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள்.

திரு. வே. தம்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருவாரூர் வட்டம், கீவனூர் நகரத்தில்

250 இரண்டாம் துணை நிதிநிலை அறிக்கை 1990-91—
பொது விவாதமும் அவ்வாண்டின் கூடுதல் செலவிற்கான
மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பும்.

[திரு. வே. தம்புசாமி]

[1991, சனவரி 24]

துணை தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்துவது குறித்து விவாதிக்க
நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற
தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 79,64,000-ல் ரூ. 1
குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு
முதலமைச்சர் அவர்களின் ஆட்சி மன்றச் செயலரின் தீர்
மானமும், வெட்டுத் தீர்மானமும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு
வைக்கப்பட்டுள்ளன. வெட்டுத் தீர்மானமும், பதில் உரையும்
13-00 மணிக்கு முடிந்து, வாக்கெடுப்ப எடுத்துக் கொள்ளப்
பெற வேண்டும்.

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத்
துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1990-91 ஆம் ஆண்டினுடைய
துணை மதிப்பீட்டு மானியம் இங்கே அவையிலே வைக்கப்
பட்டிருப்பதற்கு நன்றிகூறி, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி
தெரிவித்து என் உரையைத் தொடங்குகிறேன். வழக்கமாக நிதி
நிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடுகிறபோது அந்தந்த ஆண்டினு
டைய செலவுத் தொகை மதிப்பீடுகளைக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும்
அதற்குப் பின்னாலே ஏற்படுகிற அவசரக் காரியங்களுக்கு, மிக
முக்கியமாகக் கருதப்படுகிற காரியங்களுக்கு எல்லாம் செல
வீட்டுத் தொகை அவசியம் என்று கருதப்படுகிறபோது அதிலே
செலவீட்டு விட்டு, அதற்குப் பின்னாலே இங்கே இப்படிப்பட்ட
அறிக்கை வைப்பதை வரவேற்க வேண்டிய ஒரு விஷயமாக நான்
கருதுகிறேன். இங்கே சொல்கிறபோது 75 கோடி ரூபாய்க்கு
இந்தத் துணை நிதிநிலை அறிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது என்று
தெரிவித்துள்ளார்கள். இதிலே, 1990 ஆம் ஆண்டு நிலக்கிரி
மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு பெரு மழை வெள்ளத்தின் காரண
மாக பெரிய இழப்பு ஏற்பட்டது. அப்படி ஓர் இழப்பு இதுவரை
யில் ஏற்படாத காரணத்தாலே பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர்
அவர்களையும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த
மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்களையும்
நேரடியாக அந்த இடத்திற்கே அனுப்பி, அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிற
இழப்பை அப்போதே பார்வையிட்டு, பாதிக்கப்பட்ட அந்த
மக்களுக்கு உதவி வழங்க வேண்டுமென்ற நிலைக்கு மாண்புமிகு
முதல்வர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அந்த வகையிலே
80 இலட்சம் ரூபாயை அந்த மக்களுக்கும், அந்த மாவட்டத்திலே
மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த நிலையிலே இருந்தவர்களுக்கும்
உதவியாக தரப்பட்டதை இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்
கிறார்கள்.

கழகத்தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எந்த நிகழ்ச்சி
யாக இருந்தாலும் அதை கிடப்பிலே போடுவதில்லை என்பதற்கு
இது ஒரு முன் உதாரணம். ஆகவே, பாதிக்கப்பட்ட அந்த
மக்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக அந்தத் தொகை

இரண்டாம் துணை நிதிநிலை அறிக்கை 1990-91— 251
பொது விவாதமும் அவ்வாண்டின் கூடுதல் செலவிற்கான
மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பும்.

1991 சனவரி 24] [திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குப் பின்னாலே 49 இலட்சத்து 85 ஆயிரம் ரூபாயை பாலங்கள் பழுதுபார்க்க வேண்டும். போக்குவரத்து சரியாக இல்லை. ஆகவே அவைகளைச் சரி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவும் இந்தத் தொகை அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மானியத்திலே நான் பேசுகிறபோது ஒரு நிகழ்ச்சியை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆதி காலத்திலே கிராமங்களை, கிராமத் தலைவர்கள் என்று சொல்கிறவர்கள் நிர்வகித்து வந்தார்கள். கர்ணீகர்கள் என்றும், கிராமத் தலைவர்கள் என்றும் அந்தக் கிராமத்தில் உள்ள நல்லது கெட்டதுகளைப் பார்க்கும் பணிக்காக அரசாங்கம் நியமித்து இருந்தது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சம்பளம் மிகவும் குறைவு. ஆனால் மரியாதை நியமித்தம் காரணமாக அவர்கள் கிராமங்களிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். கட்டுப்பாடாகவும் முறையாகவும் அவர்கள் செயல்பட்ட நேரத்தில், ஒரு நாள் இரவு அவர்களுடைய பதவிகள் எல்லாம் பறிக்கப்பட்டு, அவர்கள் எல்லாம் கஷ்டமான சூழ்நிலையில், மானத்தை இழந்த நிலையில் இருக்கிறோம் என்று அவர்கள் கருதுகிற நிலையில் ஒரு ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்தது.

11-15 மணி

அதற்குப் பின்னாலே பல்லாண்டுக் காலம் அந்த ஆட்சி நடந்த போதும் உச்சநீதி மன்றம் வரையிலேகூட அவர்கள் சென்று முறையிட்டார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு நீதிமன்றம் கூட அந்த நீதியை வழங்கவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 1984-லே போட்டியிட்டபோது தேர்தல் அறிக்கையிலே அதை வைத்தது. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் நீங்கள் எல்லாம் பணி அமர்த்தப்படுவீர்கள் என்று சொன்னோம். கிராமத் தலைவர்களாக இருந்தவர்களில் சிலர் மிராசுதார்கள். அவர்கள் வாழ்வழி இருந்தது. ஆனால் கர்ணீகர் பதவியில் இருந்த சிலர் அதையே நம்பி வாழ்ந்தவர்கள். அந்தப் பதவி பறி போன பின்பு, கஷ்டப்பட்டு தற்கொலை செய்து கொண்டார்கள். வாழ் வழியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டார்கள். 1984 தேர்தல் அறிக்கையிலே அதை வைத்தோம். ஆனால்வெற்றி வாய்ப்பை இழந்தோம். 1989-ல் தேர்தலில் நின்ற போதும் முன்னாள் கிராமப் பணியாளர்களுக்கும், கிராமத் தலைவர்களுக்கும் மறுபடியும் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால்பதவி வழங்கப்படும் என்று சொல்லியிருந்தோம். கழகத் தலைவர் அவர்கள் பெருவாரியான சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பெற்று முதலமைச்சராக வந்த பின்னர் எப்படியாவது இந்த நிலையைப் பரிசீலிக்க வேண்டும், எப்படியாவது அவர்களுக்குப் பதவிகளைத் தரவேண்டுமென்ற அவாவின் காரணமாக அவர்கள் இந்த ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1 ஆம் தேதி முதல் பதவியிலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாழ்வு கொடுத்ததை அவர்கள் எல்லாம் மிகப் பெருமையாகக் கருதுகிறார்கள். அதிலே சில முன்னாள் கிராமத் தலைவர்களை, கர்ணீகர்களை

252 இரண்டாம் துணை நிதிநிலை அறிக்கை 1990-91—
பொது விவாதமும் அவ்வாண்டின் கூடுதல் செலவிற்கான
மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பும்.

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்] 1991, சனவரி 24

நான் பார்த்தேன். அப்படிப் பார்க்கிறபோது, அவர்கள் மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள். எங்களைத் திருடர்களைப்போல எண்ணி எங்கள் பதவிகளைப் பறித்துக்கொண்டார்கள். இரவு நேரத்தில் எங்களிடமிருந்த கட்டுகளை தூக்கிக் கொண்டு சென்றார்கள். எங்கள் மரியாதையை எல்லாம் அரசாங்கம் கெடுத்தது. ஆனால் இப்போது எங்களுக்கு கலைஞர் அவர்கள் வாழ்வு அளித்திருக்கிறார், அவருக்கு நன்றிக் கடன்பட்டவர்களாக இருப்போமென்று சொல்லும் அளவுக்கு ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் உதவியாளர்களாக அவர்களைப் போட்டு அவர்கள் வாழ்க்கைக்கும், குடும்பத்திற்கும் உத்தரவாதம் அளித்துள்ள மனப்பான்மையை இந்த மானியத்தில் காண்கிறோம்.

அதுமாத்திரமல்ல, கம்பன் பாடும்போது காவிரி நாடு போன்று கங்கைநாடு என்று சொல்லுவான். கங்கை வற்றாத நதியாக இருந்தாலும், தன்னுடைய நாட்டைப் பெருமையாக கருத வேண்டும், தன்னுடைய பூமியைப் பெருமையாகச் சொல்ல வேண்டும் என்ற முறையில் தான் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதால் கம்பன் பாடுகிறான், காவிரி நாட்டைப் போன்ற கங்கை நாடு என்று. அந்தக் காவிரி நாடு கை ஏந்தி நிற்கும் நிலையிலே கர்நாடகத்தைப் பார்த்து தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும், எங்கள் விவசாயிகள் அப்போதுதான் வாழ முடியும், அவர்கள் வாழ்வுக்கு வழி செய்யுங்கள் என்று கேட்கும் நாடாக காவிரி நாடு இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. குண்டுராவ் அவர்கள் தண்ணீர் தர வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தர வேண்டுமென்றுதான் அவர் சொல்கிறாரே தவிர, அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர், முதலமைச்சராக இருப்பவர் தர முடியாது என்று சொல்கிறார். உரிமைகள் பறிக்கப் படுகின்றன. அந்த உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு அவர்கள் மழையை நம்பியிருக்கிறார்கள்.

11-20 மணி

சரஸ்வதி மகாலில் ஒரு குறிப்பு எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். பிரகதீஸ்வரருடைய நந்திக்கு மிளகு அபிஷேகம்செய்தால்தான் மழை பெய்யும் என்று சொல்லி பழைய ஓலைச் சுவடியில் எழுதி இருப்பதை இன்று பிரகதீஸ்வரர் கோயிலுக்கு நடைமுறைப் படுத்த வேண்டிய நிலையிலே காவிரி நாடு இருக்கிறது. அந்த மாதிரி ஒரு நிலையிலே இன்று மழை வேண்டி, பிரார்த்தனைக் காக வேண்டி மிளகு அபிஷேகம் நந்திக்குச் செய்ய வேண்டிய

இரண்டாம் துணை நிதிநிலை அறிக்கை 1996-91— 253
பொது விவாதமும் அவ்வாண்டில் கூடுதல் செலவிற்கான
மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பும்.

1991 சனவரி 24] [திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

நிலை தமிழகத்திற்கு வந்து இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே இன்று காவிரி நாடு கங்கை நாட்டைப் போல் இல்லை; வளம் குன்றி இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் கல்லணைக் கால்வாய்ப் பகுதியிலே மட்டும் தான் இளநீர் ஊற்று பெருவாரியாக இருக்கின்றன; அவை பல ஆண்டுகளுக்கு வரும் என்பதை ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டு பிடித்து இருக்கிறார்கள். கல்லணைக் கால்வாய்ப் பகுதியிலே ஊற்று நீர் இருப்பதை இதற்கு முந்திய அரசு கண்டுபிடிக்கவில்லையா? ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலே, கழக அரசு வந்த பின்னாலே அந்த ஊற்றுநீரை மேலே இறைத்து விவசாயத்தித்கு உபயோகித்துக்கொள்ளலாம் என்கிற நிலைக்கு இந்த அரசு இந்த மானியத்திலே 50 இலட்சம் ரூபாயைத் தந்திருக்கிறது. முன்பணமாக 50 இலட்சம் ரூபாயும், ரூபாய் 55 இலட்சத்தை ஆழ்துளைக் கிணறுகளையும், ஏரிகளையும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அது மிகவும் வரவேற்க வேண்டிய ஒரு காரியம்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் எல்லாம் தண்ணீரை நம்பி இருக்கிறார்கள்; விவசாயத்தை நம்பி இருக்கிறார்கள்; வேறு வழி இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள்; விவசாயம்தான் அவர்களுக்கு வேலை. வேறு தொழிலோ, தொழிற்சாலையோ ஒன்றுமே இல்லாத ஒரு மாவட்டம் தஞ்சை மாவட்டம். அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கிற விவசாயிகள் எப்போதுமே தங்களுடைய வாழ்க்கையை விவசாயத்துக்காகவே அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள். அவர்களுக்கு தண்ணீர் இல்லை என்று சொன்னால் வழி இல்லை. அந்த வழி ஏற்படுவதற்கு இந்தத் துணை மானியத்திலே ஒரு வழியைச் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தமாதிரியான ஒரு நிலையிலே அந்தக் காவிரி ஆற்றினுடைய பெருமைகளைக் காப்பதற்கு காவிரியின் தலைவன் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு வழி செய்து இருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கக்கூடிய ஒரு காரியமாக அமைந்து இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், அதற்குப் பின்னாலே தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு பெரும் காரியத்தை இதிலே சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. காரணம், தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கிற சாலைகள் சரியாக இருக்காது. வாய்க்கால்களும் நீர்ப்பாசன முமாக உள்ள பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தினால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மண்ணினுடைய தன்மை மாறி இளகுகிற ஒரு தன்மையிலே இருக்கிறது. அந்த நிலை இருக்கிறபோது அந்த மாவட்டத்தினுடைய சாலைகள் எல்லாம் பழுது படுகின்றன. எந்தச் சூழ்நிலையிலும் தார் சாலைகள் போட்டாலும் அல்லது மற்ற எந்தச் சாலைகள் போட்டு வைத்து இருந்தாலும் அந்தச் சாலைகள் பழுது ஆகிவிடுகின்றன. அந்தச் சாலைகளைச் செப்பனிட, எல்லா மாவட்டத்துக்கும் எடுத்துக்கொள்கிற ஒரு காரியத்தை தஞ்சை மாவட்டத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாது அதைவேறு மாதிரியாக எடுத்துக் கொண்டு செயல்படுத்த வேண்டும்.

254 இரண்டாம் துணை நிதிநிலை அறிக்கை 1990-91
பொது விவாதமும் அவ்வாண்டின் கூடுதல் செலவிற்கான
மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பும்.

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்] [1991 சனவரி 24]

காரணம் அந்தத் தஞ்சை மாவட்டத்தின் சாலைகள் விரைவிலே வேகமாகப் பழுதுபடுகின்றன; மண்ணினுடைய தன்மை அப்படி இருக்கிறது. எனவே தஞ்சை மாவட்டத்துக்கு என்று தனியான ஒரு முறையை ஏற்படுத்தி, பணத்தை ஒதுக்கி அந்தச் சாலைகளைச் செப்பணிடுவதற்கு ஒருவழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி, அது முதலமைச்சருடைய மாவட்டம், அவர் பிறந்த மண்; ஆகவே, அந்த மண்ணுக்கு ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி இந்த மானியத்திலே ஒரு கோரிக்கையாக எடுத்து வைக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்லாமல். விவசாயத்தையே நம்பி இருக்கிற மாவட்டம் அது. அங்கு வாய்க்கால்களிலே காலாலே தள்ளி விட்டு தண்ணீரை வயல்களிலே பாய்ச்சிய ஒரு காலம் உண்டு. காலாலேயே மடையைக் கட்டுவார்கள். அது ஒரு காலம். அங்கு வயல்களிலே எல்லாம் விரால் மீன்கள் வாழ்ந்த காலம் ஒன்று உண்டு. அவைகள் செழித்து வாழ்ந்து மிகச் சிறப்புப் பெற்ற ஒரு காலம் இருந்தது. ஆனால் இப்போது அப்படி இல்லை. இப்போது வாய்க்கால்களிலே காலாலே தள்ள முடியவில்லை; மண்வெட்டியாலே அணையைப் போட்டும் நிறுத்த முடியவில்லை; வாய்க்காலிலே தண்ணீரே வரவில்லை என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்போது எல்லாம் விவசாயிகள் தனக்கு ஒரு ஆழ்துளைக் கிணறோ அல்லது கிணறோ இருந்தால் தான் விவசாயம் செய்ய முடியும் என்கிற நிலையிலே தஞ்சை மாவட்டம் இருக்கிற காரணத்தாலே மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, தஞ்சை மாவட்டத்துக்கு மட்டும் இதுவரையிலே வந்து இருக்கிற மனுக்களைப் பெற்று — அதற்கு முன்னுரிமையாக மற்ற மாவட்டங்களில் எல்லாம் இருக்கலாம், அங்கு அவர்களுக்கு மழை இல்லை, வாய்க்கால் இல்லை, காவிரி நீர் பாய்வது இல்லை என்ற நிலை இருக்கலாம். ஆனால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் தண்ணீர் வந்தால் தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். அங்கு 6 மாதம் விவசாயம் செய்வதும், 6 மாதம் உட்கார்ந்து சாப்பிடுவதும் ஒரு பழக்கம். தஞ்சை மாவட்டம் கலை வளர்ந்த இடம்; நாட்டுக் கலைகள், பாட்டுக் கலைகள் எல்லாம் வளர்ந்த இடம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கலையைப் பற்றிப் பேச இப்போது நேரம் ஏது?

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி கோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாட்டியக் கலை, பாட்டுக் கலை ஆகியவற்றுக்கெல்லாம் தண்ணீர் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். சிரிப்பு.

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : ஆனால் நாட்டியக்கலை பாட்டுக் கலை வளருவதற்கு உணவு அவசியம். அந்த உணவைத் தான் தஞ்சை மாவட்டம் தந்து கொண்டிருக்கிறது. அது

தேரண்டாம் துணை நிதிநிலை அறிக்கை 1990-91— 255
பொது விவாதமும் அவ்வாண்டின் கூடுதல் செலவிற்கான
மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பும்

1991 சனவரி 24] [திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

இன்றைக்குச் சிரமமான சூழ்நிலையில் இருக்கிற காரணத்தால் தான் நான் இதையெல்லாம் சொல்லுகிறேன். ஆகவே தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற ஆழ் குழாய் கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகிறபோது மின்சாரத்தைத் தருவதற்கு தஞ்சை மாவட்டத்திற்கென்று தனியான முன்னுரிமையைத் தர வேண்டும் என்பதை இங்கே என்னுடைய கருத்தாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

11.25 மணி

அது மட்டுமல்லாமல் கரும்பு விவசாயிகள் எல்லாம் எத்தனையோ முறை போராடி கரும்புக்கு விலை உயர்வு தர வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கூட சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லாவற்றையும் நீங்களே பேசினால் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கு பேச 'Subject', இருக்காது. நீங்கள் தண்ணீரோடு நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : இன்னும் ஒன்று சொல்லி விடுகிறேன். என்னுடைய தொகுதிக்காக ஒரு கோரிக்கையை பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரிடமும், முதலமைச்சரிடமும் கேட்டேன். சென்ற ஆண்டே முதலைமுத்துவாரி திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாயை ஒதுக்கினார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதையெல்லாம் 'Budget'-ல் பேச வேண்டும்.

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : அதிலே பேச சந்தர்ப்பம் கொடுக்க மாட்டார்கள். ஏதாவது ஒன்றில் பேச வேண்டும் அல்லவா? 148 பேருக்கும் ஏது நேரம்? ஆகவே இப்போது சொல்லுகிறேன். இந்த ஆண்டு முதலைமுத்துவாரி திட்டத்திற்கு நிதி ஒதுக்கினால் வேலைசெய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். மேலும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் 20 வட்டங்களைப் பின்தங்கிய தாலுக்காக்கள் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : ஆனால் தொழிலைத் துவக்க யாரும் முன்வரவில்லை. தனியார் யாரும் முன்வரவில்லை. ஆகவே, நாம்தான், அரசாங்கம்தான் தொழிலைத் துவக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் நல்ல பல காரியங்களைச் சொல்லியிருப்பதால் அவைகள் அத்தனையும் வரவேற்கக் கூடிய விஷயங்கள் தான். இதிலே ஒரு

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

[1991 சனவரி 24]

காரியத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சத்துணவுத் திட்ட அமைப்பாளர்களை யார் போட்டார்கள்? இந்த அரசாங்கத் திற்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இதிலே இந்த அரசாங்கம் மாறாக நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள் அது சரியல்ல. சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் வேறு அரசாங்கத்தால் போடப் பட்டவர்கள். இருந்தாலும் அவர்களுக்காக ஆயுள்காப்பீட்டுக் கழகத்திற்கு இந்தக் கழகம்தான் பணம் கட்டுகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிதான் அவர்களுக்காக பணம் கட்டி அவர்களை வாழ வைக்கிறது. அந்த வகையிலே அவர்கள் வாழ்வதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது என்பது இந்த மானியக் கோரிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் அதை வர வேற்று, நன்றி தெரிவித்து, நான் விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி பாய்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். சட்டப் பேரவையின் இந்தக் குறுகிய கால கூட்டத் தொடர் தொடங்கிய நாள் முதல் நடத்தப்பட்ட ரகளைகள் காரணமாக மக்கள் பிரச்சினைகளை இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைக்க முடியாத நிலையில் இந்த அவையின் நேரம் வீணடிக்கப்பட்டுவிட்டது. எனக்குக் கூட துணைச் சபாநாயகர் குறைவான நேரத்தைத்தான் கொடுத்திருக்கிறார். இப்படி நேரத்தை வீணாக்குவது என்பது சாதாரண விஷயமல்ல. இது ஜனநாயகத் திற்கு விரோதம் மட்டுமல்ல. வாக்களித்த மக்களுக்குச் செய்யும் துரோகமாகும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1989 மார்ச் 25 ஆனாலும் சரி, 1991 சனவரி 23 ஆனாலும் சரி, அந்நாட்களில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் என்ற உண்மை வெளிப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. இவ்வளவையும் செய்துவிட்டு தி.மு.க. ஆட்சியில் ஜனநாயகம் செத்துவிட்டது என்று அறிக்கை விடுகிற பரிதாபகரமான நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது.

நாட்டு ஒற்றுமைக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டுள்ளதா, வகுப்புவாத சக்திகளின் செயல்பாடு மக்களை நாசப்படுத்துகிறதா, வளைகுடா போரினால் ஏற்படும் விளைவுகள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை பாதிக்கிறதா, விளைவாசி ராக்கெட்டில் பற்றிதுகொண்டிருக்கிறதா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இந்தக் கட்சிகளுக்குக் கவலையில்லை. “மகன் செத்தாலும் பரவாயில்லை, மருமகள் தாலி அறுக்கவேண்டும்” என்ற எண்ணத்தோடு சட்டமன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டு நாற்காலியில் உட்கார வேண்டும் என்று அலைகின்றனர். எதையெதையோ சொல்லிப் பார்த்தனர், எடுபடவில்லை, எரிச்சல்படுகின்றனர். மத்திய அரசு ஏன் இந்த மாநில அரசை கலைக்கவில்லை, இதுமெத்தனப்போக்கு என்று கண்டனத் தீர்மானத்தைப் பாடுகிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு தமிழகத்தை புறக்கணித்திருப்பது பற்றியோ, அரிசி அளவைக் குறைத்திருப்பது பற்றியோ, பல இரயில்வே திட்டங்களுக்கு ஒப்புதல்

1991 சனவரி 24]

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அளிக்க மறுத்திருப்பது பற்றியோ இவர்கள் அலட்டிக்கொள்ள வில்லை. இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்தின் விளைவாக வன்முறையைத் தூண்டுவதற்காக இம்மாதம் 28ஆம் தேதி சாலை மறியல் என்ற பெயரால் ஒரு போராட்டம் நடத்தப் போகிறார்கள். மக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும் பிரச்சினைகளைப் பற்றி கவலைப்படாதவர்கள், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசைக் கலைக்கக் கோருவதன் மூலமாக மக்கள் அளித்த வாக்குரிமையை சவக் குழிக்கு அனுப்புகிறார்கள். இங்கே ஆட்சிக் கவிழ்ப்பை முறியடிக்க மட்டுமல்ல, அங்கே மையத்தில் துரோக ஆட்சியை முறியடிக்க; மையத்தில் ஜனநாயக, மதசார்பற்ற இடதுசாரிகளின் ஆட்சியை மீண்டும் அமைக்க தமிழக மக்கள் அனுப்பிவைக்கும் வகையில் முனைப்போடு கூடுபட இந்த அரசும் ஆளுங்கட்சியும் முன்கை எடுத்து செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-30 மணி.

தவறான மாயையில் திசை திருப்பப்படும் தமிழக மக்களை வென்றெடுக்க காரியங்களை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். தமிழகத்தில் கோடானுகோடி உழைப்பாளி மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்கு அரசு செயல்படவேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால் அந்த உழைப்பாளர்கள் பற்றி ஆளுநர் உரையிலும் மற்ற எதுவும் குறிப்பிடப்படாமல் இருப்பது ஏமாற்றம் அளிப்பதாக இருக்கிறது. மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறப்பதுபற்றி, தொழில் நசிவுகள்பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்பட வில்லை. இந்த அரசு ஒரு சில பஞ்சாலைகளைத் திறந்துள்ளது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை; வரவேற்கிறேன். ஆனால் இன்னும் பல திறக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார்ஸை இரண்டாண்டுகளுக்கு முன் தமிழக அரசு எடுப்பதாகச் சொன்னது. 3 கோடி ரூபாய் தருவதாகவும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், திரு. ஏ. சி. முத்தையா கேட்டியார் 'முடியாது' என்று கைவிரித்ததை எப்படி அனுமதிக்க முடியும்? முரண்டுபிடிக்கும் முதலாளிகளை வழிக்குக் கொண்டு வர, தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க உறுதியான நடவடிக்கை வேண்டாமா என்று நான் அரசைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல, பின்னி தொழிற்சாலைபற்றி இங்கே காலையில் கூட பேசப்பட்டது. 8,000 தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை அது. ஆனால் பின்னி நிர்வாகத்தின் சொல்படி புலன்கிரிக்கு மாற்றுவது என்பது நிர்வாகத்தின் யோசனை. ஐ.டி.பி.ஐ. (I.D.B.I.) கடன்கொடுப்பதற்கு அதை ஒரு நிபந்தனையாக விதிக்கவில்லை என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இங்கே

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

[1991 சனவரி 24]

சென்னையிலேயே அதை நவீனப்படுத்த முடியும். எனவே இங்கேயே அந்த மில்லை நடத்துவதற்கு அரசு வலியுறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல பின்னி நிர்வாகத்தின் போர்டில் 13 இயக்குநர்கள் 4 பேர்தான் உடையார் நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். 9 பேர் மத்திய, மாநில மற்றும் பொது நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகள். தமிழ்நாடு அரசின் கைத்தறி இயக்குநர் அதில் ஒரு டைரக்டர். அப்படி 9 பேர் அரசின் பிரதிநிதிகளாக இருந்தும் எப்படி போர்டில் அதை மூட அனுமதித்தார்கள் என்பதை நானே கேட்க விரும்புகிறேன். உடையார் நிர்வாகத்திலிருந்து ராமச்சந்திரா நிறுவனத்தை விடுவித்த அரசு ஏன் 8000 தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களை வாழ்விக்க பின்னி மில்லை ஏற்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே மத்திய அரசுடன் பேசி இதற்கு வழிவகை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, தண்ணீர் இல்லை, அது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியை பிளாட் போட்டு விற்க உடையார் வகையறா விரும்புகிறார்கள். ஆகவே அப்படி செய்வதைத் தடுத்து, மில்லைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இதில் கறாராக அரசு இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் இந்தத் தொழில் மூடப்பட்டதால் அல்லல்படுகிறார்கள். அந்த மில்லைத் திறக்க நடவடிக்கை எடுங்கள்.

இந்த மன்றத்தில் பலமுறை எழுப்பப்பட்ட ஒரு பிரச்சினை சென்னை உரத்தொழிற்சாலை கான்ராக்ட் தொழிலாளர்கள் பற்றி. 1,200 பேர் இரண்டாண்டு காலமாக வீதியில் நிறுத்தப் பட்டுள்ளனர். அந்த நிர்வாகம் தொழிலாளர் சங்கத்துடன் தொழிலாளர் ஆணையர் மத்தியில் பேச மறுத்து வருகிறது. அமைச்சர் கூறிய உறுதியை ஏற்றுக் கொண்டது. ஆனால் இப்போது மறுத்து வருகிறது. இந்த ஆணவத்தை முறியடிக்க வேண்டாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இதேபோல, அரசுப் பொறுப்பில் உள்ள கனிம நிறுவனத்தின் எம்.டி. 15 மாதங்களாக 200 தொழிலாளர்களை வீதியில் நிறுத்தி பலகோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள உற்பத்தியை பாழடித்துக்கொண்டிருக்கிறார். கோர்ட் தீர்ப்பை அவமதித்திருக்கிறார். இது போல குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தில் தாற்காலிகமாக உள்ள ஊழியர்கள் 7 ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர்கள்கூட வெளியில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். பொதுப்பணித்துறையில் 10 ஆண்டுகள் வேலை புரிந்தவர்கள் பணி நிரந்தரம் செய்வது தள்ளிப் போடப்பட்டு வருகிறது. சத்துணவு ஊழியர்களுக்குக் குடும்பப் பாதுகாப்புக் கொண்டு வந்து இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் அவர்கள் ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1991 சனவரி 24] [திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

மிக முக்கியமாக இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புவது, விலை வாசி உயர்வு பற்றி. எகிரிப் பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் விலை வாசி குறித்து வளைகுடாப் போரைச் சாக்கிட்டு, அத்தியாவசி யப் பொருட்கள் விலை கடுமையாக உயர்ந்திருக்கிறது. மக்களைக் கொள்ளையடிக்க தமிழகம் முழுவதும் வர்த்தக முதலைகள் பலர் ஈவிரக்கம் இன்றி இறங்கியுள்ளனர். குடும்பம் நடத்த முடியாமல் ஏழை மக்கள் மட்டுமல்ல. மத்திய தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர் கள்கூட மிகவும் அல்லல் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குடும் பத்தை நடத்தக்கூடிய பெண்கள் மிகவும் துன்பத்தில் அழுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். சமையல் எண்ணெய், பருப்பு, பயறுவகை கள், காய்கறி வகைகள், தக்காளி, வெங்காயம் ஆகியவற்றின் விலைகள் கடந்த புத்து தினங்கள் மேலும் ஏறியிருக்கின்றன. தக்காளி ரூ. 10 முதல் 12 ரூபாய் வரையிலும், வெங்காயம் ரூ. 9 முதல் ரூ. 10 வரையிலும், உருளைக் கிழங்கு 8 ரூபாய் வரையிலும், கத்தரிக்காய் 10 ரூபாய் வரையிலும்-இப்படி எல்லாக் காய்கறிகளும் இறக்கைக் கட்டிக் கொண்டு பறக்கின்றன. யுத்தம் தொடங்குவதற்கு முன்பு கத்திகரிக்கப்பட்ட கடலை எண்ணெய் ரூ. 44-க்கு விற்றது. இப்போது 52 ரூபாய்க்கு விற்றிறது. ரூ. 37க்கு விற்ற நல்லெண்ணெய் ரூ. 41க்கு விற்கிறது. சூரியகாந்தி, எண்ணெய் ரூ. 58 முதல் 60 ரூபாய் வரை விற்கிறது. துவரம் பருப்பு ரூ. 16 விருந்து ரூ. 18 வரை விற்கிறது. இன்றைக்கு படிக் கும்போது கூட விலை ஏறியிருக்கலாம். இந்தப் பிரச்சினையில் அரசு உடனடியாகத் தலையிட வேண்டும்.

11-35 மணி

நம்முடைய உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் நிருபர்களிடம் அளித்த பேட்டியில் சில நடவடிக்கைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதெல்லாம் போதாது. என்னுடைய ஆலோசனையாகத் தெரிவிப்பது குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு இதுபோன்ற பொருள்களை கொள்முதல் செய்து அரசே மலிவான விலையில், நியாயமான விலையில் விநியோகிக்க வேண்டும். கேரளா மாநிலத்தில் இதுபோன்ற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக் கின்றன. அந்த முறையில் அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விலைவாசி உயர்விற்கு சில்லரை வியா பாரிகள் மொத்த வியாபாரிகளை குற்றம் சொல்கிறார்கள். மொத்த வியாபாரிகள் லாரி கட்டண உயர்வால் தான் இப்படி உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். லாரிகாரர்கள் அதிலே 10 சதவீதம்தான் லாரி கட்டணம். மொத்த வியாபாரிகள் தான் கொள்ளையடிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். யார் என்ன செய்தாலும் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப்பது நல்லது. பதுக்கினால், கள்ளமார்க்கெட் செய்தால், விலையை உயர்த்தினால் கடுமை யான தண்டனை கிடைக்கும் என்ற பயம் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். தமிழக அரசு சுமமா விடாது இந்த விஷயத்திலே என்ற அச்சத்தை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் நட

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

[1991 சனவரி 24]

வடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதன் மூலமாக பல்லாயிரக்கணக்கான பெண்கள், ஏழை எளிய நடுத்தர மக்களின் பேராதரவை இந்த அரசு பெற முடியும் என்பதை நான் அன்போடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) முடித்துவிடுகிறேன். எனது தொகுதி உள்பட தமிழகத்தில் பல இடங்களில் குடிமனைப்பட்டா நீண்டகாலமாக கிடைக்காமல் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் தவிக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட கால அவகாசத்தில் விரைவில் இந்த பட்டாக்கள் கிடைக்க அரசு நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும். அதன்மூலம் ஏராளமான ஏழைகள் ஆதரவை நாம் வென்றெடுக்க முடியும்.

அதைப்போல ரேஷன் கார்டுகள் கிடைக்கவில்லை. இடையில் அரசு தருவதாகச் சொல்லி பிறகு தருவதில்லையென்று எடுத்த முடிவின் காரணமாக மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது பற்றி உடன் கவனம் செலுத்தி, 2, 3 மாதங்களில் அதனைக் கொடுப்பது நல்லது. கள்ளக் கார்டுகள் 100 பிடித்தால் 50 புதிய கார்டுகள் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. கள்ளக் கார்டுகள் இருப்பது நம்மைப் போன்றவர்களுக்கு தெரியாது. ஆனால் அது நியாய விலைக் கடைகளில் பணியில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்களுக்கு ஏதாவது சன்மானம் தருவதாகச் சொல்லி 2,3 மாதங்களில் அந்தக் கள்ளக் கார்டுகளை பிடித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, பெண்கள் மீதான கொடுமைகள் பற்றிய வழக்குகளில் விரைவாக நடவடிக்கையெடுக்கப்படவேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. குறிப்பாக ஆளுநர் ஆட்சியில் 1988ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் தனி என்ற ஊரில் காவல் நிலையத்தில் கல்பனா சுமதி என்ற ஆசிரியர் கொடுமையாகக் கற்பழிக்கப்பட்ட வழக்கு 2½ ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட செஷன்சில் விசாரணைக்கு எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதற்கு சார்ஜ் ஷீட் போடப்படவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உடனடியாகத் தலையிட்டு செஷன்சில் அதை விசாரணைக்கு எடுப்பதற்கு நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும். இதுபோன்ற குற்றங்கள் நிகழும்போது வழக்குகள் துரிதமாக நடப்பது உண்மையிலேயே அந்தப் பெண்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கக் கூடிய நிலை ஏற்படும். அந்த வகையில் நம்முடைய தமிழக அரசு பரிவோடு அதன்மீது நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசின் பொதுத் துறை நிறுவனமான பெரம்பலூர் சர்க்கரை ஆலையில் தினக்கூலியாக 1978 ஆகஸ்ட் முதல், ஆலை தொடங்கிய காலத்திலிருந்து வேலை செய்த 33 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுக்காமல் அந்த மேனேஜிங் டைரக்டர் பிடிவாதமாக இருக்கிறார். அவர்கள் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கு

இரண்டாம் துணை நிதிநிலை அறிக்கை 1990-91— 261
பொது விவாதமும் அவ்வாண்டின் கூடுதல் செலவிற்கான
மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பும்.

1991 சனவரி 24] [திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

போட்டு ஆணையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த ஆணையை நிறைவேற்ற அந்த எம். டி. மறுக்கிறார். அதிலே நீங்கள் நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசின் நல்ல பல திட்டங்கள் சரிவர மக்களுக்கு சேர்வதில்லை. திருமண உதவிப் பணத்தில் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதால் திருமணம் முடிந்து தாமதமாகத்தான் உதவி கிடைக்கிறது. அதேபோல விதவைகளுக்கு வயது கட்டுப்பாடு இல்லையென்று இந்த மாமன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது வயது கட்டுப்பாடு இருப்பதாக பல மாவட்டங்களில், வட்டங்களில் தாசில்தார்கள் கூறுகிறார்கள். அதுபற்றி விளக்கமாக குறிப்பை அரசாங்கம் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாகச் சொல்வது கிராமங்களில் இருக்கிற பிளாமி நிலங்களைக் கைப்பற்றி, அவைகளை நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு அளித்தோம் என்று சொன்னால் உண்மையில் நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் மறுக்கப்பட்ட ரெயில்வே திட்டங்கள் சம்பந்தமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை புறநகர் ரெயில் வசதி நீட்டிப்பு செய்வதில் வில்லிவாக்கத்திற்கும் அண்ணா நகருக்கும் இடையில் மூன்று கிலோமீட்டர் தூரத்திற்கு ரெயில் பாதை அமைக்கும் திட்டமும், சென்னை அகல ரெயில் பாதைப் போக்கு வரத்துக்கு இரண்டாவது முனையம் அமைக்கும் திட்டமும், செங்கல்பட்டு-திண்டிவனம் குறுகிய ரெயில் பாதையை இரட்டை தடப் பாதையாக மாற்றும் திட்டமும், திண்டிவனம் - விழுப்புரம் குறுகிய ரெயில் பாதையில் மைலத்திற்கும் பேரணைக்கும் இடையே இரட்டைத் தடப் பாதை அமைக்கும் திட்டமும் அமைவதற்கான கருத்துருக்களுக்கு ரெயில்வே போர்டு மறுப்பு தெரிவித்து இருக்கிறது. அந்த மறுப்பை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு நாம் மீண்டும் நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும்.

சில அலுவலகங்களில் அதிகாரிகள், உடன் வேலை செய்யக் கூடிய பெண்களிடம் தகாத முறையில் நடக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. நம்முடைய வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் கூட இதைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். ஆகவே, இதுபோன்ற விஷயங்களில் அரசு உடனடியாக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-40 மணி

முந்தைய ஆட்சியில் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட காவல் துறையினர்களுக்கு ஆண்டுகள் 2 ஆகியும் கூட ஒரு பகுதியினருக்கு வேலை இன்னும் கிடைக்கவில்லை. ஜான் பிரிட்டோ

262 இரண்டாம் துணை நிதிநிலை அறிக்கை 1990-91—
பொது விவாதமும் அவ்வாண்டில் கூடுதல் செலவிற்கான
மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பும்.

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்] [1991 சனவரி 24]

அவர்கள் தலைமையிலே இருக்கக்கூடிய அவர்களுக்கு, நம் முடைய அரசு தேர்தலில் வாக்குறுதி கொடுத்ததுபோல நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எப்படியிருப்பினும் நம்மை எதிர்க்கக்கூடியவர்கள் இன்றைக்கு தமிழகத்தின் நிலையை நிர்ணயிக்கக்கூடியவர்கள் அல்ல. நாம் இன்றைக்கு பல நல்ல திட்டங்களைப் போட்டு மக்களை வென்று எடுக்கக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கை எடுத்தால், மக்களிடம் அந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சென்றோம் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக கலைப்பு நடவடிக்கை மட்டுமல்ல, எல்லாவிதமான ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான நடவடிக்கைகளையும் கூட முறியடிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு அரசு நல்ல காரியங்களை மேலும் தொடங்க வேண்டும் என்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

திரு. ஓ. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு தற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது துணை நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு எத்தனையோ இலாக்காக் கள் நாட்டிலே முளைத்துக் கொண்டே வருகின்றன. அதற்கு கணக்கே கிடையாது. இன்னும் எவ்வளவு வரப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. இந்த மதிப்பீட்டிலே, பட்ஜெட் போடும்போது, இத்தனை கோடி ரூபாய் வரவு, இத்தனை கோடி ரூபாய் செலவு என்று சொல்லும்போது சில இக்கட்டான நேரத்தில், சில ஐட்டங்களிலே கூடுதல் செலவும், சிலவற்றில் வரவும் வரலாம். இப்போது இருக்கிற இந்த விலைவாசியிலே வரவும் இன்னும் ஏறிக்கொண்டே போகும். ஆமாம். செலவு ஐட்டங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன இதிலே, 10 ஐட்டங் கள் போட்டு இருக்கிறார்கள் செலவுக்கு.

ஏற்கனவே இந்த விற்பனை வரி என்பது ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச் சாரி காலத்திலே, ரூபாய்க்கு 192 பைசா என்று இருந்தபோது, ஒரு பைசா போட்டார்கள். ஒரு ரூபாய்க்கு 192 பைசா என்று இருந்தபோது, 1 பைசா போட்டார்கள். அது எப்படியோ, வளர்ந்து, வளர்ந்து, வளர்ந்து, இப்போது 1 ரூபாய்க்கு 100 பைசா என்று இருக்கிற நேரத்திலே, விற்பனை வரி என்பது, இந்தக் கலியுகத்திலே காமதேனு மாதிரி வருலாகிக்கொண்டே யிருக்கிறது. மாதிரி என்ன, காமதேனுதான்.

இப்போது விலைவாசியைப் பற்றி அம்மா பேசும்போது சொன்னார்கள் பாருங்கள். எண்ணையைப் பற்றி, 54 ரூபாய், 52 ரூபாய், 58 ரூபாய் என்று ஏற்றிக்கொண்டே போகிறது என்று சொன்னால், இனிமேல் எண்ணெயாவது, கின்னெண் யாவது, எண்ணெயை நான் மறந்துவிட வேண்டியதுதான். என் னுடைய தலைக்கு கொஞ்சம் இருந்தால் போதும். கிராப் வைத்திருப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு செலவாகும்? எனக்கு 5

1991 சனவரி 24] [திரு. ஓய். வெங்டேஸ்வர தீட்சிதர்]

ரூபாய் எண்ணெய் இருந்தால் போதும். ஆனால் அதைக்கூட வாங்க முடியவில்லை. (குறுக்கீடு) 1 ரூபாய் கொடுத்து பழனியிலே போய் மொட்டை அடித்துக் கொண்டு வந்துவிடுங்கள் என்று கூறுகிறார்கள், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள். அது வாஸ்தவம்தான். நல்ல பதில்தான் இதற்கு. ஏன் என்றால் விலைவாசியை இறக்க முடியாது. நான் எண்ணெய் என்று சொன்னால், நீங்கள் கல்ப் எண்ணெய் என்று நினைத்துவிடாதீர்கள். அங்கேயிருந்து வருகிற பெட்ரோல், கிட்ரோல் அது எல்லாம் பணக்காரர்கள் உபயோகப்படுத்துகிற எண்ணெய். ஏழைகள் உபயோகப்படுத்துகிற எண்ணெயைத்தான் நான் சொல்கிறேன். சில பேர்கள் சொல்கிறார்கள். வார் வந்துவிட்டது. சண்டை வந்துவிட்டது என்று. நான் இரண்டு உலக மகாயுத்தங்களைப் பார்த்தவன். இரண்டாவது யுத்தத்தை 1939-லிருந்து 1945 வரையில் நடந்ததைப்பற்றி, அன்றைக்கு 'புரோகிபிட்டட் ஏரியா' என்று சொல்வார்களே, அங்கே தேடியோ வைத்துக் கேட்டுக் கொண்டே இருப்போம். வேறு வேலையே கிடையாது எங்களுக்கு. படிக்கத் தெரியுதோ, இல்லையோ, அவன் என்ன சொல்றான், இவன் என்ன சொல்றான் என்று கேட்டுக் கொண்டு இருப்போம். அந்த யுத்தத்திலேகூட இவ்வளவு சிரமப்படவில்லை. இப்போது இந்த 6 நாள் யுத்தத்திலே விலை ஏறிக்கொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எது மேலே ஏறுகிறது என்று தெரியவில்லை. ஸ்ரீரங்கம் ராஜகோபுரத்து மேலே ஏறிவிட்டதா, அல்லது வேறு எந்த கோபுரத்தின் மேலே ஏறிவிட்டதா என்று தெரியவில்லை. ஏறிக்கொண்டே தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஏறவில்லை. 43 வருடத்திலே ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. இடையிலே நாங்கள் எங்கள் ஆட்சியை 2½ வருடம் நடத்தினோம், இப்போது 11 மாதம் நடத்தினோம். அவ்வளவுதான். விலை என்ன காரணத்தாலே ஏறுகிறது. அதற்கு என்ன செய்வது, அதைக்குறைப்பதற்கு என்ன வழி என்பதைப் பற்றி, மத்திய அரசும் மாநில அரசும் சேர்ந்து தான் செய்யவேண்டும். விலை ஏறிவிட்டது, விலை ஏறிவிட்டது என்று சொன்னால் போதாது, அது ஏறிக்கொண்டுதான் இருக்கும். ஜனங்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள், எப்படியோ.

ஒரு ஹோட்டலுக்குப் போக முடியவில்லை. ஏன் ஐயா, இட்டிலி போடவில்லை இன்று என்று கேட்டால், எங்களுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ரூ. 3.75 தோசை என்கிறார்கள். தப்பித் தவறி வேறு தோசை கொண்டு வா என்றால், 5 ரூபாய் என்று சொல்கிறான். போன வாரம் இருந்த விலை இந்த வாரம் இல்லை என்று சொல்கிறான். அதோடு அது வேறு சுருங்கிக் கொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. போன வாரம் இருந்த விலையைவிட இந்த வாரம் ஏறிப் போய்விட்டது. சாமான்கள் எல்லாம் சுருங்கிக் கொண்டே வந்து கொண்டு இருக்கிறது இப்போது.

பொது விவரத்தும் அவ்வாண்டின் கூடுதல் செல்விற்கான்
மானிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பும்.

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1991 சனவரி 24]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

நாட்டிலே உள்ள உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நண்பர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் காவிரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது என்று. காவிரித் தண்ணீரைப் பற்றி நாம் சண்டை போட்டுக்கொண்டே இருக்கிறோம். மைசூரிலே எந்த கவர்ன்மெண்ட் இருந்தாலும் சரி, ஜனதா தள கவர்ன்மெண்ட் இருப்பதாலே தண்ணீர் விடமாட்டான் என்று இங்கேயிருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்வார்கள்.

அங்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கும்போது தண்ணீர் வரவில்லை என்று சொன்னால், காங்கிரஸ்காரர்களால்தான் தண்ணீர் வரவில்லை என்று இங்கே சிலர் சொல்வார்கள். இரண்டுக்கும் பொது; மழையே வரவில்லை. அதைச் சொல்ல மாட்டார்கள். இங்கேயிருந்து பழிச்சொல் அவனைச் சொல்வது, அங்கேயிருந்து பழிச்சொல், இவனைச் சொல்வது. இதுதான் நடக்கிறது. காவிரியிலே 1924ஆம் வருடம், ரக்தாஷி வருடம், வெள்ளம் வந்தபோது, எனக்கும் தெரியும். 18 நாள் வெள்ளம். எங்கள் ரயில்வே ஸ்டேஷனைக் கூட அடித்துக் கொண்டு போய் விட்டது. காவிரிக்கும் கொள்ளிடத்திற்கும் மத்தியில் இருப்பது ஸ்ரீரங்கம். டெல்டா ஏரியாவாக இருப்பதினால் தீவு மாதிரி அது. பூராவும் முழுகிவிட்டது. 18 நாட்கள் அவ்வாறு கஸ்டப் பட்டோம். அப்போது அந்தத் தீவிற்குள்ளேயே இருந்திருக்கிறேன். ஸ்ரீரங்கம் கோவில், திருவாணைக்காவல் கோவில்கள் பெரிய கோவில்கள். அந்தக் கோவில் கோபுரங்கள் மேலே 10 ஆயிரம் பேர். 5 ஆயிரம் பேர் நின்று கொள்ளலாம். அந்த மாதிரிக் கட்டிடம் அது. அப்போது அங்கே வருகிற தண்ணீரை வைத்து 1924-லே ஒப்பந்தம் போட்டார்கள். இவ்வளவு தண்ணீர் 18 நாட்களுக்குத் தாங்காது என்று ஒப்பந்தம் போட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு மழை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து, குறைந்து, குறைந்து இப்போது மழையே இல்லையா என்று தெரியவில்லை, இல்லை அணையை அடைத்து விட்டார்களா என்றும் தெரியவில்லை.

11-45 மணி

நான் போய் ட்ரிபியூனல் வேண்டுமென்று ரொம்ப தூரம் போய் கேட்டேன். டில்லிக்கு இரண்டு தரம் போனேன். மீட்டிங்குக்குப் போய், மெட்ராஸ் வருவதற்குள், நாளைக்கே வந்து விடும் என்று நிச்சயமாக சொன்னதோடு சரி, ஆக இரண்டு வருஷம் போயாச்சு. இன்னும் வந்தபாடில்லை. இந்திரா காந்தி இருந்த போதும் போனேன். ராஜீவ் காந்தி இருந்த போதும் இரண்டு தடவைகள் எத்தனையோ பேர் போய் அந்தக் கமிட்டியிலே வாதாடினோம். இன்னும் தண்ணீரைக் காணோம். அங்கிருந்து, டிரிப்யூனல் போடப் போகிறோம் என்றார்கள். ஏதோ நம்முடைய கலைஞர் காலத்தில், கலைஞருடைய சகலை இருந்த

1991 சனவரி 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

காலத்தில், வி.பி. சிங் இருந்த காலத்தில் ஒரு டிரிப்யூனலை அமைத்தார்கள். இல்லையென்றால் நாம் இந்த டிரிப்யூனலையே எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது. சரி, டிரிப்யூனல் போட்டால் நமக்கு சாதகமாக இருக்கும். தண்ணீர் வந்து விடும் என்று எதிர்பார்த்தோம். (மணியடிக்கப்பெற்றது) (குறுக்கீடு) ஆரம்பித்து ஒரு நிமிடம்தான் ஆனது. இதோ பாருங்கள், இன்னும் இவ்வளவு இருக்கிறது. இரண்டு கட்சிகள் வெளியே போய்விட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஐயா, இதை முடித்து 9 சட்டமுன்வடிவுகள் இருக்கின்றன.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : இருக்கட்டுமே ; (சிரிப்பு) நான் வேண்டாமென்று சொன்னேனா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாலையில் பேசுகிறீர்களா ? இல்லை, இத்தோடு சேர்த்துக் கொள்கிறீர்களா ? மாலையிலும் ஒரு முறை பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதே, எப்படி ?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : கவர்னர் உரை என்பது கிட்டத்தட்ட 15 நாட்கள் நடந்திருக்கிறது. இப்போது நீங்கள் 5 நாட்களிலே முடித்து விடுகிறீர்களே ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது ஆளுநர் உரை இல்லை. ஆளுநர் உரையிலே நீங்கள் மாலையிலே பேசப் போகிறீர்களா ? இல்லையா ?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : இல்லை, சப்ளி மெண்டரி பட்ஜெட்டும் சேர்ந்து தானே வந்திருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் அதைத் தனியாக வைத்துக் கொள்ளலாமே !

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாலையில் நீங்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதிலே முடித்து விட்டால் அதற்குப் போகலாமே.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : டிரிப்யூனல் வைத்தால் நாக்கு சாதகமாக இருக்கும் என்றாலும் வரவில்லை. இனிமேல் தண்ணீர் வரவில்லை என்றால் தஞ்சாவூர் மட்டுமல்ல. அவர் தஞ்சாவூரைப் பற்றி மட்டுமே பேசினார். திருச்சிராப்பள்ளியிலே ஏதோ ஒரு பகுதி, தொட்டியம் பகுதி மட்டும் தான். பாக்கிப் பகுதிகள் எல்லாம் காய்ந்து, காய்ந்து, காய்ந்து, நித்தியக் காய்வு தான். எப்படி வீட்டில் வந்து, கரி அடுப்பு, காஸ் அடுப்பு, மரத்துள் அடுப்பு, சீமை எண்ணெய் அடுப்பு என்றெல்லாம் வைத்திருக்கிறோமே அது மாதிரி சாகுபடி பண்ணுகிறவன் மண்வெட்டியை மட்டும் வைத்து தண்ணீர் எடுக்க முடியாது. பம்பி, கிணறு இறக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு பிட்டர்.

[திரு ஓய். வெங்கடேஸ்வர சீட்சிதர்] [1991 சனவரி 24]

பாயின்ட் இறக்கவேண்டும். இத்தனைக்கும் ஏற்பாடு பண்ண வேண்டும். இப்போது கலைஞர் இலவச மின்சாரம் கொடுத்து விட்டார். விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் கரண்ட் சப்ளை இலவசம் என்று கொடுத்துவிட்டார். நாங்கள் எல்லாம் இராத்திரி ச்ச்சைப் போட்டுவிட்டு படுத்துக்கொள்கிறோம். அது ஓடினால் என்ன? எப்படியிருந்தால் என்ன? எங்களுக்குப் பொறுப்பில்லை. ஏதாவது பொறுப்பு இருந்தால்தானே? 10 பைசா என்று ஏவத் திருந்தால் தானே, அரசாங்கத்திற்கு 10 பைசா கொடுக்க வேண்டுமென்று பொறுப்போடு இருந்து எழுந்துபோய் அணைப் பான். சரி இலவச கரண்ட் தானே, சர்க்கார் கரண்ட் தானே போகிறது என்று சொல்லி ராத்திரி ச்ச்சைப் போட்டுவிட்டு தூங்கிவிடுகிறான். காலையிலே போய்ப் பார்த்தால் தண்ணீர் அடியிலே இறங்கிப் போயிருக்கும். கீழே தண்ணீர் எங்கே இறங்கிப் போய் விடுகிறது? லேண்ட் வாட்டர் அடியில் இறங்கிப் போய்விடுகிறது. நான் கு பேர் சேர்ந்தார் போல் போட்டுவிட் டால் தண்ணீர் வருவதே இல்லை. சர்க்கார் கரண்ட் தானே, அவர்கள் பணம் கொடுப்பதே இல்லை. ஆகவே அதைப்பற்றி அவன் கவலைப்படுவதேயில்லை. வயலுக்கும் பிரயோசனம் இல்லை. எங்களுக்கும் பிரயோசனம் இல்லை. சர்க்காருக்கும் பிரயோசனம் இல்லை. இந்த மாதிரி நாட்டில் விவசாயம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் கூட 3 பம்ப்செட் வைத்திருக்கிறேன். நான் விவசாயிதான். விவசாயம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் நடைமுறையைத்தான் சொல்கிறேன்.

முக்கியமான சமாச்சாரம் சொல்கிறேன். இந்தக் கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கு எல்லாம் நாம் என்ன பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம்? இத்தனை நாள் நாட்டில் படிப்பு இல்லை. 32 பர்செண்ட்தான். (குறுக்கீடு) எனக்கு விவசாயம்தான் தெரியும். படிக்கக் கூட ஒழுங்காகத் தெரியாது. கல்வி நிறுவனங்களுக்கு இப்போது புதியதாக வரி போடுகிறார்கள். நாம் கல்வி ஸ்தாபனத்தை நடத்த வேண்டும். கல்வியை வளர்க்க வேண்டும். நம் நாட்டிற்கு சுதந்திரம் கிடைத்து 43 வருஷங்கள் ஆகியும் கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் 32 சதவீதம் தான். எலக்ஷன் கமிஷனிடம் கேட்டால், ஏன் ஐயா பொம்மைக்கு ஓட்டுப் போடுகிறேன் என்று கேட்டால், கைக்கு ஓட்டு போடு, காளைக்கு ஓட்டு போடு, சூரியனுக்கு ஓட்டு போடு, மரத்திற்கு ஓட்டு போடு, இலைக்கு ஓட்டு போடு என்றால், ஐயா உங்களுக்கு இன்னுமா ஒன்றும் தெரியவில்லை. 32 பர்சன்ட் தான் படித் திருக்கிறார்கள். 68 பர்சன்ட் இன்னும் படிக்கவில்லை என்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் தான் நாம் இன்னும் இருக்கிறோம். நம்மோடு சுதந்திரம் வாங்கிய நாட்டிலுள்ளவர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால், மிலிட்டரிக்கு வா என்றால் துப்பாக்கி எடுத்துக்கொண்டு ஓடுகிறான். துப்பாக்கியை எடுத்து சுடக் கூடிய அளவில் பயிற்சி கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் என்ன நடக்கிறது? இன்றைக்கு வரி போடுகிறார்கள். எவ்வளவோ பள்ளிக் கூடங்களை நடத்துகிறார்கள். அவ

1991 சனவரி 24] [திரு ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

களுக்கு நகராட்சிகள் வரி போடுகிறார்கள். ப்ராபர்டி டாக்ஸ், ப்ராபர்டி டாக்ஸ் போட்டால் என்னவாகும்? அங்கே வந்து பாருங்கள். செயிண்ட் ஜோசப் காலேஜ், நேஷனல் காலேஜ், பிஷப் காலேஜ், ஐமால் மொஹிதின் காலேஜ், இது மாதிரி இருக்கிற அத்தனைக் கட்டிடங்களுக்கு வரி போடுகிறார்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது). நீங்கள் சொல்வதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

உங்களிடம் பணம் இல்லை. சரசா மடத்தில், கோ. சி. மணி அவர்கள் பணம் இல்லை என்கிறார். அதற்கு நாங்கள் ஐவாப் தாரியா? இத்தனை நாள் எப்படி இருந்தது? நாட்டிற்கு சதந்திரம் கிடைத்து எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகிறது? வெள்ளைக் காரன் காலத்தில் எத்தனை கட்டிடங்கள் கட்டியிருப்பார்கள்? அத்தனைக்கும் வரி போட்டால் நாட்டில் கல்வியின் நிலைமை என்னவாகும்? இப்போதே பள்ளிக்கூடம் நடத்தப்படுவதில்லை, காலேஜ் நடத்தப்படுவதில்லை, எப்படி கல்வி அறிவு வளரும்? யோசனை பண்ணிப் பாருங்கள். முதலிலே இந்த டாக்ஸை வித்திரா பண்ண வேண்டும். இதனால் ஊரிலே கெட்ட பெயர் கொஞ்ச நஞ்சம் அல்ல. இந்த பிராப்பர்டி டாக்ஸை கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கு போடுவதில் ஏற்கெனவே எப்படி வரி போடப் பட்டிருந்தது என்றால், எல்லா மதத்தையும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். எல்லா மதத்தினரும் அங்கே படிக்க வேண்டும். எல்லா பாஷைகளையும் படிக்க வேண்டும். எல்லா ஜாதியினரும் படித்துக் கொண்டிருந்தால்தான் அதற்கு ப்ரி ஆப் டாக்ஸ்—வரி கிடையாது என்று இருந்தது. இப்போது அப்படி எல்லாம் ஒன்றுமே இல்லை. ஆகையினால் அதை முதலில் சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். கல்வியமைச்சர் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறார். முதலமைச்சர் இல்லை; முதலமைச்சர் வந்த பிறகு எல்லோரும் சேர்ந்து மந்திரி சபையிலே தீர்மானம் பண்ண வேண்டும். கல்விக்கு வரி போடக் கூடாது. டிக்கிரி கோர்ஸ் வரைக்கும் ஃப்ரி எஜுகேஷன் கேட்க வேண்டும் என்று கருதுகிற இந்தக் காலத்தில் சர்க்கார் வரி போட்டால் என்ன பண்ண முடியும்? காவிரி பிரச்சினை தீர்ந்து போச்சு அடுத்து மண்டல் கமிஷன் (சிரிப்பு) தீர்ந்து போச்சு என்று சொல்லியாகி விட்டது. தண்ணீர் எப்படி வரும்? பவானியை திறந்து விடவில்லை. திருமூர்த்தி ஆற்றிலே கொஞ்சம் கொஞ்சம் இருக்கிறது, அவர்கள் அதை விடப் போவதில்லை. மாசி மாசம் அறுப்பு அறுக்கிற காலத்திலே தான் விடுகிறேன் என்று சொல்லப் போகிறார்கள். (குறுக்கீடு)

11-50 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : காவிரிப் பிரச்சினை தீர்ந்து போயிற்று என்றீர்களே, மறுபடியும் உடைப்பு எடுத்துக் கொண்டதா என்று பார்த்தேன்.